

SCÉNÁŘ

Židovská píseň MAOZ TZUR – 1. Část

<https://www.youtube.com/watch?v=KgFyCPs2XmE>

Naše pamětnice Sylvie Wittmannová je po mamince i tatínkovi židovského původu. Narodila se v Liberci, ale od 7 let bydlela v Praze.

V té době udělala ve škole velký průšvih. Paní učitelce hodila do vlasů prsty z umělohmotné kostry a musela přinést žákovskou knížku.

Paní učitelka do ní napsala památnou větu: “O přestávce háže po svých spolužácích prsty.”

Tatínek napsal do té žákovské knížky: “Podobné jednání je v naší rodině běžným zvykem. Já po své ženě hodím i okem. Wittmann.” A tak jsem šla zase do jiné školy.

Když v 68 –ým přišli Rusové, pro dvanáctileté dítě to bylo dobrodružství. Ale nikdy nešla k Rozhlasu. Rodiče řekli, že tam v žádném případě nesmí.

My jsme třeba tahali s sebou žebřík....

... vždycky jsme vylezli tím žebříkem nahoru a

...přetírali názvy ulic, aby ty Rusáci tady netrefili...

...a potom vyměňovali jsme čísla domů nebo jsme je zapatlávali.

Filip: Když emigroval bratr, nevzali ji na vysokou školu. Dálkově vystudovala restaurátorství. Pak šla na teologickou fakultu, kde ale vydržela pouze rok.

Můj bratr Michal prostě zůstal ve Francii, on byl na výměnném pobytu...

...takže měl status emigranta a dítě, který má bratra emigranta teda za socialismu že by mohlo na nějakou školu – to teda určitě né!

Sylvie Wittmannová se zamilovala do kluka z Mongolska, který tady studoval sochařinu a měli se brát. Nakonec ze svatby sešlo a to ji zasáhlo natolik, že se už nikdy nevdala.

Jednoho dne přijel do školy nějaký Mongolík z velvyslanectví, že Erden umí dobře česky a že oni by potřebovali, že jim vypad překladatel a že by potřebovali, aby Erden jel překládat. takže ho sbalili v tý škole, strčili ho do toho auta a už ho v podstatě nikdy nikdo neviděl.

Z mnoha zaměstnání ji nejvíce bavilo průvodcovství a zůstala mu věrná dodnes. Založila si svou vlastní cestovku Wittmann Tours a ukazuje turistům, jakou máme krásnou zemi.

To průvodcování prostě mně bavilo, baví a bavít bude.

Samozřejmě pořád jezdím do Terezína

... já ho mám ráda proto, že tam v tom Terezíně se děly strašně hnusný věci, ale ty lidi měli možnost bejt ještě lidský....

Sylvii Wittmannové je dnes 65 let. Je už v důchodu. Ještě se nechce ohlížet za životem. Cítí se pořád jako mladá holka.

Já mám svůj život ráda. Jako i se všema těma vopičárnama mám svůj život ráda. No tak v něm byly nějaký velký bolesti, ale tak v něm byly velký radostí. A doufám, že ještě budou.